Dosarul nr. 5r-5307/2025
4-24016359-12-5r-26082025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

12 mai 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Roman Mazureț
grefier Filoteia Anghel
cu participarea:
petentului ***** *****
apărătorul petentului Călin Bobeică
victimei ***** *****
apărătorul victimei Corneliu Plești

Examinând în ședința de judecată publică, contestaţia depusă de avocatul Bobeică Călin, care acționează în interesele lui **********, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr. 187914 din 17 ianuarie 2024, întocmit de către agentul constatator – Bunduc Valentin, din cadrul Direcției de Poliție mun. Chișinău, în baza art. 242 alin. (1) din Codul Contravențional și deciziei de sancționare contravențională, instanța de judecată,-

C O N S T A T Ă :

La 17 ianuarie 2024 în privinţa lui **********, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr. 187914, pentru faptul că, petentul **********, la data de 16 ianuarie 2024, ora 19:39, în mun.Chișinău, str.Balcani, conducând automobilului de model „*****”, cu n/î „*****”, nu a ținut cont de situația rutieră, nu s-a asigurat cînd intenționa să schimbe direcția de mers, că o poate face în siguranță, a mărit viteza și a creat obstacole în timpul depășirii de către automobilul de model „*****”, cu n/î „*****” la volanul căruia se afla cet. ***** *****, cauzând o pagubă materială neconsiderabilă, ignorând astfel pct. 39 subpct.1), pct. 45 subpct.1) lit. b) și d), pct. 53 subpct. 1) din Regulamentul Circulației Rutiere.

Astfel, acțiunile cet. ********** au fost calificate de agentul constatator în baza art. 242 alin. (1) din Codul Contravențional, fiind sancționată cu amendă în

mărime de 18 unități convenționale, ce constituie 900 lei cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

Nefiind de acord cu procesul-verbal întocmit la 17 ianuarie 2024 pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 242 alin. (1) din Codul Contravenţional, la 31 ianuarie 2024, avocatul Bobeică Călin a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie menționat.

În motivarea contestației, acesta a menționat că, nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare contravențională, din motivul lipsei faptei contravenționale, argumentele de fapt și de drept, fiind pe larg enunțate în contestația depusă.

Solicită avocatul anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator din 17 ianuarie 2024.

Petentul, cît și reprezentantul acestuia, avocatul Bobeică Călin, au susținut pe deplin contestația înaintată, solicitînd admiterea acesteia cu anularea procesului-verbal cu privier la contravenție, dar deciziei de sancționare contravențională.

În ședința de judecată, victima ***** *****, cît și apărătorul acestuia, avocatul Plești Corneliu, au solicitat respingerea constestației depuse cu menținerea deciziei de sancționare contravențională.

În ședință de judecată, agentul constatator, fiind citat legal, nu s-a prezentat, fapt pentru care, în baza art. 455 alin. (2) din Codul Contravențional, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Audiind opinia participanților la proces, studiind materialele cauzei contravenţionale și lucrărilor dosarului prin prisma motivelor invocate în contestație, procesul-verbal de constatare și sancţionare a contravenţiei în baza căruia a fost aplicată sancţiunea, instanța de judecată reține că acesta este legal întocmit și temeinic, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de acţiunea contravenţională.

În corespundere cu art. 14 alin. (1) din Codul Contravenţional, contravenţia se săvîrşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. (2) – contravenţia se consideră săvîrşită cu intenţie dacă persoana care a săvîrşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări.

Cu întîietate, instanța de judecată stabileşte că, contestaţia este depusă în termen de 15 zile de la data emiterii deciziei de sancţionare, iar în asemenea

împrejurări prevederile art. 448 alin. (1) din Codul Contravenţional, fiind respectate pe deplin.

În raport cu dispoziţiile art. 448 alin. (1) din Codul Contravenţional, conform cărora contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, ori procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de acest cod, este în drept să conteste decizia emisă în privinţa cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la ședinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă, în condiţiile art. 447[1] alin. (8).

În aceeași ordine de analiză, instanța reține că, potrivit art. 448 alin. (8) din Codul Contravențional, pentru contestația depusă împotriva deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

În conformitate cu art. 2 alin. (1), (4) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice și juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum și pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanță, cît și în căile de atac. Taxa de timbru constituie 200 de lei.

La materialele cauzei, se regăsește ordinul de încasare a numerarului nr. ***** din 13 februarie 2024, prin care se confirmă că, **********, a achitat taxa de timbru în sumă de 200.00 lei.

În accedere cu art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional, constatarea faptei contravenţionale presupune o activitate de colectare și de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei desfășurată de agentul constatator, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului către funcţionarul abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ, spre soluţionare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de către agentul-constatator pe baza constatărilor personale și a probelor accumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În speță s-a constatat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 187914 din 17 ianuarie 2024, petentul ********** a fost sancţionat cu amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale cu aplicarea a 5 puncte de

penalizare în baza art. 242 alin. (1) din Codul Contravenţional, reţinându-se că, petentul **********, la data de 16 ianuarie 2024, ora 19:39, în mun.Chișinău, str.Balcani, conducând automobilului de model „*****”, cu n/î „*****”, nu a ținut cont de situația rutieră, nu s-a asigurat cînd intenționa să schimbe direcția de mers, că o poate face în siguranță, a mărit viteza și a creat obstacole în timpul depășirii de către automobilul de model „*****”, cu n/î „*****” la volanul căruia se afla cet. ***** *****, cauzând o pagubă materială neconsiderabilă, ignorând astfel pct. 39 subpct.1), pct. 45 subpct.1) lit. b) și d), pct. 53 subpct. 1) din Regulamentul Circulației Rutiere.

Prin art. 242 alin. (1) din Codul Contravențional, se instituie interdicția pentru conducătorii de autovehicule și anume, încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulaţie rutieră soldată cu deteriorarea neînsemnată a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalaţiilor rutiere, a altor instalaţii sau a altor bunuri ori cu cauzarea de vătămări corporale neînsemnate victimei se sancţionează cu amendă de la 18 la 24 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizînd cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de judecată constată că, dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal nu cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional, însă acestea nu afectează în mod esențial fondul cauzei, iar sub sancţiunea nulităţii absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenţia a fost săvârșită, inclusiv a datelor de identitate ale făptuitorului, fiind indicat locul săvîrșirii acesteia, figurînd semnătura agentului constatator precum și a contravenientului. Dispozițiile legale pertinente au fost corect menționate de către agentul constatator, sancțiunea fiind aplicată cu respectarea prevederilor legale referitoare la cuantumul minim și maxim al amenzii.

În ceea ce privește temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenția, instanța de judecată va reține aplicabilitatea în speță a dispozițiilor art. 6 din Covenția Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum au fost acestea interpretate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care are caracter obligatoriu pentru statele semnatare.

Norma pretinsă a fi încălcată de către petent, adică art. 242 alin. (1) din Codul Contravențional, este adresată tuturor conducătorilor auto și nu privește o categorie aparte, scopul aplicării acestei sancțiuni fiind deopotrivă punitiv și preventive, astfel încît sunt valabile garanțiile prevăzute de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil în materie penală (*Lauko vs Slovacia, 2 septembrie 1998; Nicoleta Gheorghe vs România, 3 aprilie 2012, § 25-26*). Articolul 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor

Omului, garantează dreptul la respectarea prezumţiei de nevinovăţie, ca element al dreptului la un proces echitabil în materie penală.

De menţionat că, procesul-verbal de constatare și sancţionare a contravenţiei este un act administrativ cu caracter individual și se va bucura de prezumţia de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza de mai sus, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu respectarea tuturor dispoziţiilor legale, astfel încât consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situaţia de fapt beneficiază de prezumţia de veridicitate, prezumţie simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

Fapta reţinută de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenţie contestat, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenţii. Petentul nu a făcut dovada celor susţinute prin contestaţie, în sensul că, nu se face vinovat de fapta reţinută în sarcina sa de agentul constatator, adică încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulaţie rutieră soldată cu deteriorarea neînsemnată a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalaţiilor rutiere, a altor instalaţii sau a altor bunuri ori cu cauzarea de vătămări corporale neînsemnate victimei, obligaţie care îi revenea conform art. 242 alin. (1) din Codul Contravenţional.

Conform art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Conform art. 381 alin. (4) din Codul Contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

În conformitate cu art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzîndu-se de lege.

Totodată, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Aşadar, agentul constatator, a expediat în adresa instanței materialul contravențional pentru examinare și soluționare în conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. c) din Codul Contravențional, prin care totodată, a susţinut în tot învinuirea adusă lui **********, comunicînd în acelaşi timp că, fapta

contravenţională constatată se mai demonstrează şi prin probele administrate şi ataşate la cauza contravenţională.

În special, prin procesul-verbal cu privire la contravenție din data de 17 ianuarie 2024, întocmit în baza art. 242 alin. (1) din Codul Contravențional; informația R-2 nr. 825 din 16 ianuarie 2024; schița accidentului rutier din 16 ianuarie 2024; procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 16 ianuarie 2024; planșe fotografice; actele de efectuare a testării alcoolscopice cu mijlocul tehnic omologat și verificat metrologic din 16 ianuarie 2024; procesul-verbal de audierea victimei din 16 ianuarie 2024; procesul-verbal de audiere a persoanei bănuite în comiterea contravenției din 16 ianuarie 2024, precum şi alte înscrisuri care au fost examinate în cadrul şedinţei de judecată şi care în cumul luate dovedesc fără echivoc vinovăţia lui ********** în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 242 alin. (1) din Codul Contravențional.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului Contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de § (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Ziliberberg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Anghel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994*).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

Astfel, cu privire la argumentul avocatului, precum că, petentul nu a comis nici o contravenție și la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție din 17 ianuarie 2024, instanța califică drept declarativ, invocat doar ca o poziţie de apărare, or, potrivit schiței accidentului rutier din 16 ianuarie 2024 și explicației scrise și semnate de petent, prezente la materialele dosarului, aceasta a recunoscut vina.

Așadar, în situația în care procesul-verbal cu privire la contravenție, legal întocmit, se bucură de prezumția legalității, la examinarea contestației, în susținerea poziției de apărare, făptuitorul urma să prezinte careva probe care ar răsturna această prezumție, contrar însă, contestația înaintată poartă un caracter declarativ, nu este susținută de careva probe care ar confirma circumstanțele invocate, contestatorul limitându-se doar la invocări formale a unor circumstanțe de

fapt. De aceea, în opinia instanţei de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acţiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal şi a deciziei contestate.

În contextul dat, instanța de judecată determină că, la examinarea cauzei contravenţionale, agentul constatator a ţinut cont în deplină măsură de prevederile legale, a determinat caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării cet. **********.

În contestaţia depusă împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie şi faţă de decizia cu privire la contravenţie, avocatul în interesele lui ********** s-a limitat la invocări formale. De aceea, în opinia instanţei de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acţiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal şi a deciziei contestate. Or, după prevederile art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională este supusă răspunderii contravenţionale.

Astfel, examinând cauza contravenţională sub toate aspectele, complet şi obiectiv, clarificând toate circumstanţele ce au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei contravenţionale, verificând la fel încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei – în raport cu materialele cauzei contravenţionale examinate în cadrul şedinţei de judecată şi afirmaţiile participanţilor la proces, instanţa de judecată conchide că, argumentele conţinute în contestaţie sunt neîntemeiate, cu atât mai mult că careva motive de fapt concrete nu au fost înaintate.

Drept concluzie, instanţa de judecată stabileşte că, la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoaşterea lui ********** vinovată în săvârșirea contravenţiei prevăzută de art. 242 alin. (1) din Codul Contravenţional, agentul constatator Bunduc Valentin a respectat prevederile art. 443 din Codul Contravenţional şi a determinat caracterul veridic al contravenţiei imputate, neidentificându-se careva circumstanțe din cele prescrise la art. 445 din Codul Contravențional şi care ar conduce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind acordată atenţie cuvenită prevederilor art.art. 5 – 9 din Codul Contravenţional, şi anume principiul legalităţii şi egalităţii în faţa legii, principiul dreptăţii şi caracterului personal al răspunderii contravenţionale, precum şi principiul individualizării răspunderii contravenţionale şi sancţiunii contravenţionale, astfel ca obiecţiile făcute de către ********** în contestaţia sa, să aibă un caracter de a evita răspunderea contravenţională şi care să nu poată influența actele nominalizate supra, or, odată ce procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de aplicare a

sancţiunii contravenționale fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

Aşadar, instanţa de judecată conchide că, la examinarea cauzei contravenţionale, agentul constatator a determinat caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia lui **********, existenţa circumstanţelor atenuante şi a celor agravante, necesitatea sancţionării celui din urmă şi caracterul sancţiunii contravenţionale, ca în consecinţă să i se aplice o sancţiune contravenţională echitabilă şi în limitele fixate şi prevăzute de respectiva normă materială contravenţională. Deci, constatând şi elucidând circumstanţele descrise mai sus, instanţa de judecată găseşte de cuviinţă ca contestaţia avocatului în interesele lui ********** să se respingă, ca neîntemeiată.

Prin urmare, faţă de cele invocate mai sus, instanța de judecată apreciază că, petenta ********** a săvârșit fapta contravenţională reţinută în sarcina sa prin procesul-verbalcu privire la contravenţie, nefiind răsturnată prezumţia de validitate și temeinicie de care beneficiază acest act.

În privinţa sancţiunii aplicate petentei, instanța de judecată apreciază că, aceasta este proporţională cu gravitatea faptei săvârșite, atât timp cât, conducătorul de vehicul încalcă regulile de circulaţie rutieră soldate cu cauzarea de vătămări corporale ușoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor, or, acesta a ignorat dispoziţiile legale adoptate în vederea asigurării siguranţei participanţilor la trafic.

Având în vedere cele prezentate anterior, instanța de judecată, va respinge ca neîntemeiată contestaţia formulată și va menţine procesul-verbal cu privire la contravenţie încheiat la 17 ianuarie 2024 de către agentul constatator al Direcției de Poliție mun. Chișinău, ca fiind legal și temeinic.

În baza celor prezentate și având în vedere prevederile articolelor 448, 460, 462 din Codul Contravenţional, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge, ca neîntemeiată, contestaţia depusă de de avocatul Bobeică Călin, care acționează în interesele lui **********, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr. 187914 din 17 ianuarie 2024, intentat de către Direcția de Poliție mun. Chișinău, în baza art. 242 alin. (1) din Codul Contravențional și deciziei de sancționare contravențională din aceiași dată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedinţele şedinţei,

Judecător Roman MAZUREȚ